

ЗДІЙСНЕННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В РОЗРІЗІ ТЕОРІЇ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ

Шматько Н.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Наявність різних варіантів формалізації взаємозв'язків між суб'єктами господарювання (навіть в рамках окремого підприємства корпоративного типу) актуалізують питання підвищення стабільності базованих на цих зв'язках трансакцій та стійкості життєдіяльності безпосередньо суб'єктів господарювання, які вступають у зазначені форми взаємодії.

Вирішення подібних питань передбачає врахування здобутків учених-економістів з доволі різних сфер досліджень. Відповідно доречним бачиться формування комплексного підходу щодо підвищення ефективності та стабільності діяльності об'єднань промислових підприємств різного типу за рахунок інтеграції та забезпечення взаємопроникнення результатів наявних розробок [1].

З оглядом на постійні зміни середовища господарювання суб'єктів світової та національної економічних систем, розгляд особливостей функціонування та розвитку інтегрованих структур бізнесу слід здійснювати не лише в статичному, а й у динамічному аспектах. Відповідно й розуміння ІСБ слід провести й в межах ще однієї концепції – концепції життєвого циклу. Дана концепція розглядає інтеграцію у зв'язку з адаптацією до життєвих циклів продуктів й технологій. Наприклад, у міру збільшення технологічних знань споживачів й незалежних посередників та в міру підвищення надійності товарів й потреби в після продажному обслуговуванні відбувається зниження пов'язаних із трансакційними витратами стимулів для виробника в збереженні власної збутової мережі. Тому при досягненні етапу зрілості можлива відмова від власних систем збуту й сервісного обслуговування на користь незалежних посередників (у разі відсутності у цій сфері обмежень для ведення конкурентної боротьби). Отже, інтеграція зі збутовими організаціями доцільна до досягнення стадії зрілості товару. Для подальших стадій можна констатувати з одного боку прояв дезінтеграції, а з іншого – потребу формування інтерналізаційних норм поведінки.

Забезпечити перехід між стадіями ЖЦ (перехід до стану $CЖ_{ICB}(t+1)$), як до наступної стадії ЖЦ по відношенню до моменту часу t) можливо лише на підставі аналізу параметрів поточної й майбутньої конфігурації зв'язків інтегрованого об'єднання підприємств. Зрозуміло, що при значній кількості учасників інтеграційної діяльності неможна орієнтуватися лише на централізований підхід до реалізації додержання розробленого нормативного ряду.

Література:

1. Шматько Н.М. Забезпечення структурно-комунікаційної стійкості великомасштабної економіко-виробничої системи як передумова підвищення ефективності її життєдіяльності / Н.М. Шматько // Науковий журнал «Проблеми економіки». - №3(37).- 2018 р. – С. 157-164.